

Transfereringsperioden gøres saa kort som mulig, ligesom det i det hele maa anses for at være af stor Vigtighed, at den Opsugning af ledige Penge, som er Hovedformaålet med de her omhandlede Foranstaltninger, effektueres snarest muligt. Afdrags- og Henstandsordninger bør derfor kun ganske undtagelsesvis kunne komme paa Tale. At den afgifts- eller laanepligtige ikke har de til Afgiftens (Laanebeløbets) Berigtigelse fornødne Kontanter eller Værdipapirer, kan saaledes ikke i sig selv være tilstrækkeligt til at begrunde en Henstands- eller Afdragsordning. Maa det antages, at han uden urimelige Bekostninger vil kunne tilvejebringe de fornødne Midler ved Optagelse af Laan, f. Eks. i en Bank eller Sparekasse, i et Realkreditinstitut eller et Forsikrings-selskab, maa han henvises til at benytte denne Udvej. Ligeledes maa han normalt, hvor Mulighed herfor foreligger, kunne henvises til at fremskaffe de fornødne Midler ved Realisation af Værdipapirer eller andre Formuegenstande. Kun hvor Forholdet er det, at Midlerne alene vil kunne tilvejebringes ved Realisation af for hans Erhvervs-virksomhed fornødne Driftsaktiver eller af en til Bolig for ham og hans Familie tjene-nde fast Ejendom eller af nødvendigt Indbo, taler saavel samfundskonomiske som humane Hensyn for at lette ham Afviklingen af hans Tilsvar, og Bestemmel- sen giver derfor Hjemmel til i saadanne Tilfælde at indrømme ham en Henstands- eller Afdragsordning.

Bestemmelsen i Stk. 2, om at en tilsvarende Henstands- og Afdragsordning skal kunne indrømmes i Tilfælde, hvor den afgifts- eller laanepligtige godtgør, at Udredel- sen af de ham paalignede Ydelser vil nød- vendiggøre Realisation af Aktier i et Sel- skab, i hvilket Antallet af Aktionærer ikke overstiger 10 eller hvori Aktierne ikke er frit omsættelige, tager Sigte paa de særlige Forhold i Familieaktieselskaber, hvor Aktie- majoriteten ofte vil ligge hos en enkelt Aktionær, hvis erhvervsmæssige Hoved- interesse er knyttet til Bevarelsen af denne Stilling inden for Selskabet og hvor iøvrigt Fremskaffelsen af de fornødne, likvide Mid- lere ved Salg af Aktier vanskeliggøres ved Baandet paa Aktiernes Omsættelighed.

Adgang til en særlig lempelig Berigtig-elsesordning er derhos ved Bestemmelserne i Stk. 3 givet, hvor den et Fideikommis eller en Successorfond m. v. tilhørende Kapital udelukkende eller i det væsentlige er an- bragt i et Pantebrev paa saadanne Vilkaar, at den saaledes placerede Kapital ikke kan

gøres likvid med Afgifts- eller Laanebeløbets Berigtigelse for Øje.

Afgørelsen af Andragender om Hen- stands- eller Afdragsordninger af den foran ommeldte Art foreslaas henlagt til det i Forslagets § 46 ommeldte Nævn.

De fornødne nærmere Regler om Ad- ministrationen af de i saadanne Tilfælde opstaaede Tilgodehavender for Statskassen foreslaas det overladt til Finansministeren at fastsætte administrativt.

Afsnit IV. Straffe- og Kontrolbestemmelser.

Til §§ 38—40.

Ved Foranstaltninger, der griber saa dybt ind i de enkelte Borgeres Økonomi, som de heromhandlede, maa der lægges en ganske særlig Vægt paa at sikre, at enhver, der om- fattes af Lovens Bestemmelser, ogsaa fak- tisk kommer til at tilsvare det fulde ham paa- hvilende Bidrag. Hans Muligheder for helt eller delvis at unddrage sig det ham paa- hvilende Tilsvar bør ved passende Straffe- og Kontrolbestemmelser søges reduceret til det mindst mulige.

De i § 38 foreslaaede Straffebestemmelser er derfor i Hovedsagen holdt paa samme Linie som Straffebestemmelserne i § 9 i Lov Nr. 352 af 22. Juli 1945 om en ekstra- ordinær Formueopgørelse m. v., dog at man her har foreslaaet, at der, ogsaa hvor For- sæt foreligger, kan ikendes Bøde som Mind- stestraf, ligesom Straf af Fængsel er begræn- set til Tilfælde, hvor der foreligger skærpene- de Omstændigheder. Paa samme Maade skal Straffen for grov Uagtsomhed kun under Skærpene Omstændigheder kunne stige til Hæfte. Under Hensyn til de her omhandlede Forseelsers særlige Karakter og Formaal har man anset det for rimeligt, at der under alle Omstændigheder paalægges den skyldige en Straf af økonomisk Art, og man har derfor foreslaaet, at der i Tilfælde, hvor Friheds- straf idømmes, yderligere som en Tillægs- straf skal idømmes en Bøde.

Bestemmelsen i Stk. 4 maa ses paa Bag- grund af Bestemmelsen i Straffeloven af 15. April 1930 § 52, Stk. 4, hvorefter Bøder ikke uden særlig Lovhjemmel kan kæves betalt i den bødefældtes Dødsbo eller ind- drives hos nogen anden end den bøde- fældte. Man har skønnet det rimeligt i For- hold af denne Art at paalægge den bøde- fældtes Bo eller det Selskab, for hvilket han i den givne Forbindelse har handlet, en Hæftelse for Bøden ud fra den Betragt- ning, at Boet eller Selskabet vilde have profiteret af den strafbare Handling, hvis den ikke var blevet opdaget.